

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. №	754 - 04 - 42	
Дата	20	/ 07 2017

24
14

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ**

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВПРОСИ
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

На основание чл. 83, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасяме предложения за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс № 754-01-16/01.06.2017г., внесен от Данаил Кирилов и група народни представители, както следва:

1. § 1 се заличава.

Мотиви: Считаме за нецелесъобразно стесняването на обхвата на понятието „комплексно административно обслужване“ посредством свеждането му само до издаването на индивидуални административни актове. Съществуващото сега определение включващо административните услуги има много по-голям обхват. Видно от легалното определение в Закона за администрацията § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби административна услуга е:

„а) издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение;

б) издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения;

в) извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице;

г) консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават

по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга;

д) експертизите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или от овластена организация.“

Сега съществуващото определение в много по-голяма степен съответства на заявената от правителството административна реформа.

2. В § 4 се правят следните изменения и допълнения:

2.1. В чл. 18а, ал. 1 думите „до държавните и местните органи, до съдилищата, прокуратурата и съдебните изпълнители се заменят с „до административните органи и лицата осъществяващи публични функции по смисъла на Закона за електронното управление“.

2.2. В чл. 18а, ал. 2 думите „държавните и местните органи, други овластени със закон органи или организации, съдилищата, прокуратурата и съдебните изпълнители“ се заменят с „до административните органи и лицата осъществяващи публични функции по смисъла на Закона за електронното управление“.

2.3. В чл. 18а, ал. 3:

2.3.1. В първото изречение думите „жалбоподател или ищец“ се заличават, а думите „електронна поща или друг актуален електронен адрес“ се заменят с „актуален електронен адрес“.

2.3.2. Създава се изречение второ със следното съдържание :
„Жалбоподател или ищец физическо лице в съдебно производство по този кодекс може да предостави телефон или актуален електронен адрес, ако разполага с такива.“

2.4. В чл. 18а, ал. 4:

2.4.1. В изречение първо думата „организациите“ се заличава, а думите „държавните и местните органи, съдилищата, прокуратурата, съдебните изпълнители“ се заменят с „административните органи и

лицата осъществяващи публични функции по смисъла на Закона за електронното управление“.

2.4.2. Създават се изречения трето и четвърто със следното съдържание : „Организациите са длъжни да посочат актуален електронен адрес при условията и по реда на предходното изречение във всички производства по този кодекс с изключение на производствата пред съд. Организациите могат да посочат актуален електронен адрес в съдебните производства по този кодекс ако разполагат с такъв.“

2.5. В чл. 18а, ал. 5, изречение първо думата „организациите“ се заличава, а думите „държавните органи, съдилищата, прокуратурата, съдебните изпълнители“ се заменят с „административните органи и лицата осъществяващи публични функции по смисъла на Закона за електронното управление“.

2.6. В чл. 18а, ал. 6:

2.6.1. В изречение първо преди думата „производства“ се добавя думата „несъдебни“, а думите „адрес на електронна поща или мобилен телефон“ се заменят с „актуален електронен адрес и телефон“.

2.6.2. Изречения второ, трето и четвърто се заличават.

2.7. В чл. 18а ал. 7 се заличава, а останалите алинеи се преномерират съответно.

2.8. В чл. 18а, ал. 8 думите „мобилен телефон“ се заменят с „телефон“.

2.9. В чл. 18а, ал. 9, изречения първо и второ думите „е длъжен“ се заменят с „може“, в изр. 3 думата „задължение“ се заменя с „възможност“, а в целия текст думите „мобилен телефон“ се заменят с „телефон“.

2.10. В чл. 18а ал. 10 се заличава, а останалите алинеи се преномерират съответно.

2.11. В чл. 18а ал. 11 думите „държавните органи /вкл. съдилищата/, общинските органи и другите овластени със закон за

това органи или организации“ се заменят с „до административните органи и лицата осъществяващи публични функции по смисъла на Закона за електронното управление“.

2.12. Създава се нова алинея 12 със следното съдържание :

„(12) Прилагането на предходните алинеи се извършва при условията и по реда на Глава осемнадесета „а“ от Закона за съдебната власт.“

Мотиви: Считаме за нецелесъобразно и криещо рискове за ограничаване достъпа до правосъдие задължаването на жалбоподателите да посочват електронен адрес или мобилен телефон, за да бъдат допускани до участие в съдебно производство по АПК, както и се застрашава упражняването на правото на защита в процеса. Затова предлагаме това да бъде уредено като възможност за жалбоподателя, който желае да се ползва от този вид комуникация в рамките на съдебното производство. Предлагаме отпадане на изискванията за настройки на електронната поща и системата за SMS известяване като прекомерни и несъответстващи на принципа за адекватност, както и като навлизаци в частноправната сфера на физическите лица. Предлагаме отпадане на правилото за устно призоваване. Считаме, че устното призоваване не е годно да удостовери точното съдържание на изявлението и съответствието му със задължителните реквизити на призовката. Предлагаме също така прилагането на разпоредбите на чл. 18а да се извършва при съблюдаване на установените в глава осемнадесета „а“ от Закона за съдебната власт правила за достоверителни изявления и процесуални действия в електронна форма. Навсякъде в текста сме предложили синхронизиране с терминологията на Закона за електронното управление.

3. В § 14, т. 1 се заличава.

Мотиви: Считаме, че с предлаганото изменение ще се породят трудно преодолими колизии между процесуалните правила за издаването на административни актове по АПК и по специални закони. Сега правилата за издаването на нормативни актове по специални закони имат приоритет над тези по АПК. С измененията това правило се дерогира и приоритет ще е налице само ако е налице „очевидна несъвместимост“ понятие, което подлежи на субективно и разнопосочно тълкуване, което по никакъв начин не допринася за правната сигурност при издаването на административни актове. Ето защо предлагаме заличаването на посоченото изменение.

4. § 15 се изменя така:

“Съобщения

Чл. 23а. В случаите, когато страна в производство по този кодекс не е посочила начин за уведомяване или адрес за уведомяване, или адресат, както и в случаите, когато съобщението не може да бъде връчено по реда на чл. 18а или адресът на страната не е известен или тя не е намерена на посочения от нея адрес, съобщението се поставя на официалното табло за обявления за срок от четиринадесет дни и се публикува на интернет страницата на административния орган, за срок до приключване на административното производство. В този случай съобщението се смята за връчено в седемдневен срок от датата на поставянето му на официалното табло за обявления, което се удостоверява с отбелязване по административната преписка, дата и подпис на съответното длъжностно лице.

Мотиви: Намираме за нецелесъобразно и криещо рискове за ограничаване на правата на страната в административното производство, обвързването на връчването на съобщения по новопредлагания чл.18а, с формална фикция за призоваване на страната, без да има реално връчено съобщение. Считаме, че следва да бъдат увеличени сроковете, след изтичане на които страната следва да се счита уведомена след поставяне на съобщение на официалното табло на административния орган, особено при положение, че страната дори да открие това обявление на таблото или на интернет страницата, би следвало да има време да се запознае с административната преписка. Затова смятаме за адекватни именно седемдневните и четиринадесетдневните срокове, поради което предлагаме те да бъдат приложени като разумни срокове, в които страната, може да се ориентира и да защити правата си в производството, дори при прилагане на формална процедура по връчване на съобщения. Предлагаме датата на поставяне на обявление на официалното табло за съобщения да бъде датата, от която започват да текат сроковете, след които се приема страната за уведомена, тъй като обявите на интернет-страницата, могат да не бъдат винаги достъпни поради технически причини, освен това не всички граждани и организации имат непрекъснат достъп до интернет, за разлика от достъпа до сградата и официалното табло за обявления, което е поддържано от административния орган и дава достатъчно гаранции за валидно удостоверяване. Обявлението в интернет следва да се счита за спомагателно и следва да се запази, като допълнително улеснение на гражданите и организациите.